سینما

نخستین فیلم اکران نوروزی مشخص شد

فیلم سینمایی «بدون تاریخ بدون امضا» از ۲۵ بهمن به سرگروهی سینما قدس روی پرده می‌رود. به گزارش «وطن‌امروز»، فیلم سینمایی «بدون تاریخ بدون امضا» ساخته وحید جلیلوند در حالی اکران خود را از ۲۵ بهمن آغاز می‌کند که در صورت حفظ کف فروش، می‌تواند اکران خـود را در ایام نوروز نیـز ادامه دهد. این فیلم اجتماعی که مضمونی بشـدت تلـخ دارد در شـرایطی توانسته به عنوان یکی از جدی‌ترین شـانس‌های اکران نوروزی مطرح شود که این روزها بحث‌های بسیاری در ارتباط با گزینه‌های اکران نوروزی مطرح شده است و علاوه بر فیلم «آن سوی ابرها»ی مجید مجیدی که شایعات متعددی در ارتباط با قطعی شدن اکران نوروزی آن مطرح است، چند فیلم کمدی نیز در صف اکران نـوروزی قرار دارند که به نظر می‌رسـد «هزارپا»ی ابوالحسـن داوودی و «لونه زنبور» برزو نیک‌نژاد از جدی‌ترین این گزینه‌ها هستند. البته بدون شک برگزاری جشنواره فیلم فجر و نمایش آثار جشنواره و میزان استقبال مخاطبان از این آثار در سرنوشت گزینه‌های اکران نوروزی موثر خواهد بود.

موسیقی

هم‌صدایی ۴ خواننده پاپ در «نماهنگ ایران»

نماهنگ «ایران» با صدای رضا صادقی، حامد همایون، مهدی یغمایی و حجت اشـرف‌زاده به همت مرکز ماوا و بسـیج صدا و سـیما برای دهه فجر آماده می‌شـود. به گزارش فارس، این نماهنگ که با صدای رضا صادقی، حامد همایون، مهدی یغمایی و حجت اشرف‌زاده و به همت مرکز ماوا و بسیج صدا و سیما در حال تولید است همزمان با دهه فجر منتشر خواهد شد. ضبط موسیقی این نماهنگ به پایان رسـیده و کار تصویربرداری و تولید نماهنگ نیز به کارگردانی برادران بوشهری تـا دهه فجر به پایان خواهد رسـید. این قطعه بر اساس شعری از قاسم صرافان و با آهنگسازی بهنام کریمی ساخته شده است. مرکز ماوا پیش از ایـن نیز قطعات را با همـکاری خوانندگانی نظیر محمد اصفهانی، محسن چاووشی، احسان خواجه‌امیـری، رضـا صادقی، مهـدی یراحی، حجت اشرف‌زاده و... تولید و منتشر کرده است.

گیشه

روی خوش گیشه به فیلم‌های کمدی

اقبال مخاطبان سینما همچنان به فیلم‌های کمدی است و در جدول فروش، فیلم‌های کمدی صدرنشـین جدول هسـتند. به گزارش فارس، فیلم‌هـای سـینمای کمدی در هفته گذشـته توانسـت نظر علاقه‌مندان به سـینمای کمدی را جلـب کند. از روز چهارشـنبه فیلم «کمدی انسانی» در سـالن‌های سینما اکران شد. احمد مختاری، مدیر پخـش دفتر هدایت فیلم گفت: فیلم سینمایی «کمدی انسانی» در تهران ظرف ۲ روز فـروش ۶۰ میلیون تومـان را تجربه کرد. همچنین این فیلم در شهرسـتان به فروش ۲۰ میلیون دست یافت و کل فروش فیلم به رقم ۸۰ میلیون تومان دست یافت. فیلم سینمایی «سد معبر» در تهران به رقم ۶۳۴ میلیون تومان و در شهرستان به فروش ۲۱۶ میلیون تومان رسید و در کل فـروش فیلم به رقم ۸۵۰ میلیون تومان رسید. فیلم سینمایی «ثبت با سند برابر است» در تهـران به فروش ۱۹ میلیـارد و ۳۰ میلیون تومان و در شهرسـتان به فروش یک میلیارد و ۱۱۰ میلیون تومان رسید که در کل فروش فیلم به رقم ۳ میلیارد و ۴۰ میلیون تومان دست یافت. مسؤول فروش دفتر فیلمیران فروش فیلم «آینه بغل» را ۱۳ میلیارد تومان در تهران و شهرستان اعلام کرد. همچنین فیلم «قاتل اهلی» به فروش ۲ میلیارد و ۸۰۰ میلیون تومان رسید. بنا بر این گزارش، فیلم سـینمایی «پل خواب» به فروش ۱۷۸ میلیون تومان، فیلم «آرمانشهر» به فروش ۹میلیون تومان، فیلم «آپاندیس» به فروش ۵۸ میلیون تومان، فیلم «خانـه کاغذی» به فروش ۴۹۷ میلیون تومان، فیلم «حریم شـخصی» به فروش ۵۰۱ میلیون تومان، فیلم «آذر» به فروش ۷۶۶ میلیون تومان، فیلم «شکلاتی» به فروش ۴۵۸ میلیون تومان و فیلم «فهرست مقدس» به فروش ۲۰۸ میلیون تومان رسید.

نگاهی به رمان «تذکره اندوهگینان» نوشته حسام‌الدین مطهری

به سوی نور با مرهم عشق

حسام آبنوس: «نبشته را راز بسیار است. راز اکنون، راز آن دم که برخوانی‌اش و راز آن دم که بسـیار بر آن گذشته باشد.» و باید نیک به این جمله نگریست که سخن بسـیاری در آن نهفته است. نویسنده در نگارش این جمله که تنها یک جمله از رمان «تذکره اندوهگینان» است، غیرمستقیم و با زبان بی‌زبانی به خواننـده و مخاطب گفته آنچـه اکنون می‌خواند با آنچه روز دگر از همین رمان می‌خواند تفاوت بسیار است و این سخن نه مداهنه است و نه تحویل گرفتن رمان، بلکه از واقعیتی نشأت گرفته که از متن رمان برخاسـته است. «حسـام‌الدین مطهری» نویسنده جـوان رمان «تذکره اندوهگینـان» که پیش از این رمان «کلت ۴۵» او با اقبال بسـیاری روبه‌رو شـد، در تازه‌ترین اثری که خلق کرده، خواننده را به عالم تأمل و درنگ دعوت می‌کند؛ مخاطبی که شاید در روزگار کنونی و در دنیای سـرعت تبادل اطلاعات، کمتر فرصتی برای درنگ برای خود باقی گذاشـته و نویسنده در این اثر او را دعوت به اندیشیدن کرده است. اندیشـیدنی نه از جنس اندیشه‌های مدرن و غیرالهی، بلکه در این رمان خواننده با تفکری خداباور دسـت و پنجه نرم می‌کند که این برخاسته از جان نویسنده است. نویسـنده‌ای که در رمانش پیوسته در جست‌وجوی حقیقت اسـت و برای یافتن آن پا به سـفر می‌گذارد و در درون و برون سـفری را آغاز می‌کند و تجربیاتی می‌اندوزد که او را در رسیدن به حقیقت یاری می‌کند. حسام‌الدین مطهری در این رمان سـعی کرده خواننده را در موقعیتی قرار دهد که از خود سـوال کند و پاسـخ دادن به سـوالات و یافتن آنها مسیری اسـت که خواننده را در رسیدن به حقیقت یاری می‌کند؛ خواننده‌ای که با «عبدالله» در طریقت همراه شـده اسـت. خواننـده «تذکره اندوهگینـان» باید حوصله خرج کند و با «عبدالله» شـخصیت اصلی قصه همراه شود که بتواند با اندوه که مرکب راهواری اسـت به حقیقت برسد تا جان شـیفته خود را به زلال معرفت نزدیـک کند و در چشمه‌سار آن روحش را به دست خنکای آن بسپارد. نقل شخصیت اصلی داستان در واقع در یک تذکره قدیمی آمده و اطلاعات درسـتی هم از او در دست نیست اما با واقع‌نمایی نویسـنده طوری جلوه داده شده که به نظر خواننده می‌رسد مشغول خواندن یک نسخه خطی است و این تمهیدی است که مطهری به کار بسـته تا باورپذیری روایتش دوچندان شود و در فصل‌های ابتدایی از زبان مصححان نسـخ خطی با خواننده سخن می‌گوید. «عبدالله» جوانی است که ناامیدی بر او غلبه کرده و راه گریزی ندارد و پیوسته افکاری او را مورد هجوم قرار می‌دهد و کامش را تلخ می‌کند. نویسنده تصویری از عبدالله ارائه می‌دهد که با انسان‌های امروزی قابل انطباق است و از این حیث می‌توان گفت خواننده با اثری تمثیلی روبه‌رو است که شخصیت عبدالله در روزگار کنونی دور از دسترس نیست و می‌توان مابه‌ازای آن را در بیرون جست‌وجو کرد. از این منظـر که خواننده همزادپنداری خوبی با شخصیت و فضای رمان می‌کند، ترغیب می‌شود ادامه اثر را بخواند. «یوسـفعلی میرشکاک» در یکی از آثارش که پیرامون نیسـت‌انگاری تألیف کرده در رابطه با این پدیده می‌گوید: «یکی از راه‌های مطمئن مقاومت برابر نیست‌انگاری، عشق است اما در روزگار ما، بازشـناختن عشق از هوا و هوس، به همان اندازه دشـوار است که بازشناختن راسـت از دروغ». او در ادامه از نمونه‌هایی که توانسـتند برابر این مسـاله مقاومـت کنند نام می‌برد و قبل از آن فهرسـتی از نویسندگانی را نام می‌برد که راوی نیست‌انگاری بودند و به آن گرفتار هم بودند ولی «داستایفسـکی که از نخستین طلایه‌داران گزارش نیست‌انگاری در جهان است، هیچگاه به نیست‌انگاری تسلیم نشد». در این رمـان هم که بخوبی نگارش یافته و نثر آن می‌تواند توجه بسیاری را به خود معطوف کند، ما شاهد روایت نوعی از نیست‌انگاری هستیم در حالی که نویسنده تسلیم آن نشده و راه گریز از آن را پیش پای خواننده ترسـیم کرده است. خواننده بارها از زبان شخصیت اصلی، گلایه و شکایت می‌شنود ولی به محض اینکه نخستین جرقه‌های عشق در وجودش روشن و تبدیل به آتشی بزرگ می‌شود، او شوریده‌سر، پا در مسیری می‌گذارد که دیگر خبری از ناامیدی گذشته در آن به چشم خواننده نمی‌آید: «بنده دل‌خسته‌ات را ببین! دلـزده از گفته‌های درهمی که هرکـدام دیگری را نقض می‌کند و سـر می‌برد. خسته‌ام از جوری که تا به آن شـک می‌کنی، تزویری و تهدیدی است برای پس راندنت. خسـته‌ام از دلشاد نبودن. خسته‌ام که نمی‌یابمت، نه در سخن‌سرایی آنان که خود را نشانه تو در زمین می‌خوانند، نه در کردار کسانی که مدعی پاسبانی از تو در زمینند. گرداگردم سوداگرانی‌اند که شـکم‌های برآمده‌شـان را لقمه‌لقمه از سفره جهل مردم می‌انبازنـد و آروغ خود را مقدس می‌پندارند. آن [...] گردنه‌گیران راه زمین به آسمانند. شاید غم نیز عبادت باشـد. پس من عابد عزلت‌نشینم که از شراب طهور بی‌بهره است. لااقل لذتم ده». نویسنده به محض عاشق شدن شخصیت اصلی، مسیر قصه را عوض می‌کند و فضای اثرش شوریده می‌شود. در واقع او به خواننده نشان می‌دهد عشق (حال می‌تواند معشوق زمینی باشد یا آسمانی که در این رمان هر دو را می‌بینیم) راه گریزی از نیست‌انگاری است. عبدالله از آنجایی که عاشق می‌شود، مرام و سلوکش تغییر می‌کند و دیگر آن عبدالله سابق نیست و این مساله بسیار بااهمیتی است، زیرا در روزگار کنونی، همانطور که بالاتر نیز اشاره شد، شناخت عشق از هوا و هوس کار بسیار دشواری است؛ همانطور که بازیافتن راست از دروغ. این موضوع می‌تواند راهگشـای بسیاری از مشکلات بشر باشـد در صورتی که عشق واقعی را تجربه کند و گرفتار هوا و هوس نشود. به تعبیری در روزگاری که حیله و نیرنگ جای یکرنگی و صداقت را گرفته، این عشق است که به عنوان مرهم این زخم عمیق می‌تواند بشر را از وضعیت کنونی نجات دهد.

نثر روایت این رمان نثری کهن و البته شـیرین است (نباید تصور شود کهن با کهنه مساوی است و باید برای خواننده امروزی از زبان امروز استفاده کرد) کـه خواننده در خواندن آن عـلاوه بر اینکه از لذت قصه‌پردازی نویسنده سود می‌برد، در خواندن متنی پاکیزه با زبانی فاخر نیز شریک می‌شود. این رمان با بهره بردن از این زبان، پیشنهاد تازه‌ای به خوانندگان ادبیات می‌دهد و غیرمستقیم و در بافت قصه به آنان توصیه می‌کند به جای نثرهایی که حتی روزنامه‌ای نیسـتند و بیشتر نثر حاکم بر شبکه‌های اجتماعی هستند، از نثرهای ارزشمند پارسی لذت ببرند. یکی از ویژگی‌های این رمان جریان داشتن روح توحید در آن است، در حالی که در رمان‌های این روزگار حتی برخی از آنهایی که توسـط ناشران مذهبی منتشر می‌شود این روحیه وجود ندارد. اگر نگوییم همه اما باید گفت اغلـب رمان‌های روزگار کنونی مایه‌هایی از الحاد و بی‌خدایی دارند و این مسـاله مهمی است که در یک رمان خواننده پیوسته رنگ خدا را در اثر می‌بیند؛ جست‌وجوی حق و خداخواهی در حالی که می‌توان مأیوس بود و این ژسـت غالب آثار ادبی در این روزهاسـت. نویسندگان به بهانه سخن گفتن از وضعیت واقعـی جامعه نه تنها یأس را القا و تقویت می‌کنند، بلکه هیچ پیشنهادی هم برای رهایی از این وضعیـت ندارند و خواننده را در برهوت ناامیدی رها می‌کنند. حسـام‌الدین مطهری در این رمان بخوبی تصویـری از وضعیت نشـان می‌دهد امـا تنها یک گزارشـگر صرف نیست و برای خود رسالتی فراتر از یک دوربین متصور اسـت؛ از این رو پیشنهادهایی برای رهایی از این وضعیت نیز ارائه می‌کند که یکی از آنها عشـق بود و بالاتر مورد اشـاره قرار گرفت. او در رمانش در جسـت‌وجوی حقیقت اسـت و افراد مختلفی را تصویر می‌کند که همگی در مسیر یافتن حقیقت قرار دارنـد و هرکدام خود را حق می‌دانند. خدا را پیوسـته خطاب قرار می‌دهد و او را راهنمای حقیقی معرفی می‌کند. در این رمان خواننده نه‌تنها یافتن حقیقت، بلکه سکون برابر ظلم را نیز می‌بیند و تلنگرهایـی نیز در باب سـاکت نماندن برابر ظلم می‌خورد و از این منظر می‌توان گفت رمان «تذکره اندوهگینان» اثری اسـت که خواننـده را به دانایی، پرسشگری و حرکت به سـوی نور سوق می‌دهد و یافتن راه وصال را مهم‌تر از هر امری می‌خواند. رمان «تذکره اندوهگینان» به قلم حسـام‌الدین مطهری یکی از متفاوت‌ترین آثاری اسـت که طی سال‌های اخیر منتشر شـده و از این حیث باید گفت آنهایی که در جست‌وجوی خواندن اثری متفاوت هستند، می‌توانند با خیالی مطمئن این رمان ۲۳۲ صفحه‌ای را که نشر «اسم» آن را منتشر کرده، خریداری کنند و در لذت مطالعه آن غرق شـوند؛ رمانی که بیش از یـک بار باید خواند تا لذت واژه‌واژه آن بر جان آدمی بنشیند.

یادداشت

نگاهی به بهره‌وری حداقلی از ژانر دفاع‌مقدس در سینما

تنگه فراموش‌شده سینمای دفاع مقدس

حسـن قنبـری: جنگیـدن و مخاصمه اتفاق غریبی در روزگار ما اسـت، کشور ما نیز از این قاعده مستثنا نبوده و همچنان سال‌هاست با عواقب ۸ سال دفاع‌مقدس و تهاجم رژیم بعث عراق به خود در سـتیز قرار دارد؛ با وقوع جنگ انسـان‌ها به‌واسـطه شرایط به‌وجود آمده رخ تغییر می‌دهنـد و اغلب دیگر همان فرد پیشین نیستند و برخی نیز روزها و برخی دیگر تا پایان عمر با عواقب جنگ و ستیز زندگی می‌کنند. عده‌ای در زندگی‌شـان به آسمان‌ها پر می‌کشند و مرام و معرفت می‌یابند و برخی دیگر شـاید همان هم‌قطارهایی بشوند که از درون قطار به هم سنگ می‌زنند؛ رسم روزگار همین است دیگر. اما سینما در این میان شاید مهم‌ترین ابزار گفت‌وگو و بیان درد، راز و عشق روزها، سال‌ها و انسان‌های جنگ است، حتی فراتر از کتاب، قصه و داستان؛ بخشی از دوره زندگـی ملت‌های درگیر جنگ مربوط به روزهایی اسـت که افراد دلیلی برای ادامه می‌خواهند، اثری از انرژی و شـور برای ماندن در کارزار اما روزهایی فرا می‌رسـد که دیگر هیچ چیز سـر جایش قرار نمی‌گیرد؛ نه جنگ، نه انسان‌هایش و نه سرزمین‌ها. اینجاست که سینما رسالت می‌یابد و انسان‌های اهل فنش باید دسـت به خلق لحظاتی بزنند که انسان دیروز و امروز را بیدار کند و به هم بشناساند؛ تمام سینمای جنگ برای ما ژانر اکشن و عملیات و تک و پاتک و انهدام نیست، این کلمات بیانگر شورآفرینی سـینمای جنگ اسـت اما کدام اتفاقات از دلایل اصلی جنگ می‌گویند؟! دلایل اصلی را باید در پس گلوله، انفجار، موج و نفس‌های سـنگین یادگاری جسـت‌وجو کرد؛ درست روی تخت‌ها، ویلچرها و بخار گازهای تلخ و مسموم روی ماسک‌ها. بهترین اتفاق برای سینما این است که انسان‌های دیروزین را به این نسل معرفی کند، البته آنهایی را که بی‌صدا رفتند و ماندنی شـدند. شاید شناساندن این اتفاق روشنایی مسیر یک نسل باشد، «از کرخه تا راین»، «مردی شبیه باران»، «مزرعه پدری»، «بوی پیراهن یوسـف»، «میم مثل مـادر»، «بیـداری رویاها»، «شیار۱۴۳»، «میهمان داریم» و ده‌ها نام دیگر نگاه متفاوت‌تری اسـت به جنگ که تلخی عواقب پس از جنگ را نشـان می‌دهد. عواقبی بـرای آزادگان، اسرا، مجروحان جنگی و حتی خانواده‌های‌شان که هیچکس نمی‌داند چگونه این روزها را سر کرده‌اند. این سـبک و گونه از سـینمای جنگ متناسب با رخدادهـا آنقدر ظرفیت قصه‌پردازی و قرار گرفتن در کنـار ژانرهای دیگر به صورت موازی را دارد که مدت‌ها می‌تواند سینما و گیشه‌اش را تضمین کند و تجربه‌ای موفق باشـد؛ کافی است به شیار ۱۴۳، ویلایی‌ها، ملکه و چند نام دیگر دقت کنیم. به نظر نگارنده، اگر قرار است از متن جنگ هم فیلم تولید شـود قطعا آنچه به‌دور از آن هاله‌های نور درگیری واقعی جنگ را به تصویر می‌کشـد جذاب‌تر است، همان‌هایی که شـهید علی خوش‌لفظ در «وقتی مهتاب گم شد» روایت می‌کند و ابراهیم حاتمی‌کیا دربـاره‌اش می‌گوید: «من اگـر یک‌هزارم خاطرات آقـای خوش‌لفظ را داشـتم خیلی بیـش از اینها می‌توانسـتم تصویر بسـازم»؛ تصاویری واقعی که بیننده را در میدان جنگ بنشـاند، مثل اتفاقی که در «فیوری»؛ «دانکرک» و قبل‌تر از آن در «نجات سرباز رایان» افتاد، مثل اتفاقی که برخی از ناظران می‌گویند بهرام توکلی در «تنگه ابوقریب» رقم زده است و امسال به عنوان پدیده جشنواره فیلم فجر خواهد بود. تـرس از نبـودن جاذبه‌های جنگی و اکشن و نگاه عامیانه به این موضوع در سینما دست سازندگان و پردازندگان به این موارد از ژانر یاد شده را می‌لرزاند و می‌بندد، نتیجه‌اش هم این می‌شود که سالانه سهم سینمای خاص جنگی ما یک تا ۲ فیلم می‌شود که اغلب یک پای‌شان لنگ می‌زند. شاید اکنون که سـینما بناچار یا خودخواسته به سمت محصور شـدن در یک آپارتمان رفته به انسان‌ها و زندگی‌هایی هم نگاه کند و بیندیشد که تک و تنها و بی‌صدا داخل آپارتمان‌های کوچک‌شان گمنامانه در حال دفن شدن هستند.

گزارش

درباره ۳ نماینده سینمای ایران در جشنواره برلین ۲۰۱۸

وقتی نوجوانان ناگهان جذاب می‌شوند!

گروه فرهنگ و هنر: حضور فیلم سـینمایی «خـوک» در بخش مسـابقه جشـنواره فیلم برلین ۲۰۱۸ خبری بود که هفته گذشـته مورد توجه بسیاری از رسانه‌ها قـرار گرفت. «خوک» که تازه‌ترین سـاخته مانی حقیقی است، در شرایطی راهی این جشنواره شده که قرار است در جشنواره برلین، نخستین نمایش فیلم باشد و پس از آن، تور بین‌المللی این اثر آغاز شـود. اما «خوک» تنها نماینده سینمای ایران در این دوره از جشنواره فیلم برلین نیست، چرا که این دوره از جشنواره برلین در اتفاقی کم‌سابقه میزبان ۲ فیلم دیگر در بخش «نسل» است. فیلم سینمایی «درسـاژ» به کارگردانی پویـا بادکوبه و «هندی و هرمز» به کارگردانی عباس امینی ۲ اثری هستند که توانسـتند به بخش «نسل» شصت‌وهشتمین جشـنواره فیلم برلین راه یابند و هر دو در دسـته «plus 14» که ویژه فیلم‌هایی برای نوجوانان بالای ۱۴ سـال است روی پرده می‌روند. اما در این میان نکتـه جالب توجه در ارتباط با این دو اثر، پذیرفته نشـدن «درساژ» در جشـنواره فجر امسال و کنار گذاشته شـدن آن توسط هیأت انتخاب جشنواره فجر بود. اثری که بنا بر گفته کارگردانش پیرامون زندگی دختری نوجوان از طبقه متوسـط جامعه است که بی‌توجهی اعضای خانواده به او زمینه‌ساز ورود او به شـرایط و اتفاقاتی تازه می‌شود. از سوی دیگر «هندی و هرمز» که به عنوان دیگر نماینده سـینمای ایران در ایـن دوره از جشـنواره برلین معرفی شـده، از جمله تولیدات مشترک سینمای ایران و جمهوری چک به شـمار می‌رود که مجید برزگر تهیه‌کنندگی آن را برعهـده دارد؛ چهره‌ای که در زمینه دریافت سرمایه‌های خارجی و تولید آثار مشـترک با سـایر کشـورها ید طولایی دارد و پیش از این نیز کارگردانی فیلم «یک شـهروند کامـلا معمولی» را که از دیگر تولیدات مشـترک ایران و جمهوری چک بود برعهده داشت. «هندی و هرمز» هم داسـتان جالب و قابل تاملی دارد که روایتگر ازدواج ۲ نوجوان طبق سنت مردم جزیره خود است که ورود زودهنگام آنها به دنیای پیچیده زندگی مشترک زمینه‌ساز بروز اتفاقاتی تازه برای آنها می‌شود. عباس امینی، کارگردان این اثر ۲ سال پیش نیز با ساخت فیلم سینمایی «والدرما» که آن نیز داستانی پیرامون نوجوان داشت در بخش نسل شصت و ششمین جشنواره فیلم برلین حضور پیدا کرده بود.

کتاب

در چهارمین سالگرد شهید محمودرضا بیضایی

«تو شهید نمی‌شوی» منتشر شد

در آستانه فرارسیدن چهارمین سالگرد شـهید مدافع حرم، محمودرضا بیضایـی، کتاب خاطرات این شـهید با عنوان «تو شهید نمی‌شوی» منتشر شـد. به گـزارش «وطن امـروز»، در آسـتانه فرارسیدن چهارمین سالگرد شهید مدافع حرم، محمودرضا بیضایی، کتاب خاطرات این شهید با عنوان «تو شهید نمی‌شوی» منتشر شد. بنابراین گـزارش، این کتاب که توسـط دفتر مطالعات جبهه فرهنگی انقلاب اسلامی تهیه شده است، روایت‌های برادر شـهید از فراز و فرودهای یک زندگی با برکت، کودکی و نوجوانی، مسـجد و مدرسه تا دانشگاه و پادگان، تبریز تا تهران و از تهران تا شام است. علاقه‌مندان جهت سفارش و تهیه این کتاب با شـماره ۰۹۱۹۹۰۳۸۲۷۰ تمـاس بگیرنـد یـا بـه کانـال تلگرامـی @Ammaryar_ir مراجعـه کنند. گفتنی است شـهید محمودرضا بیضایی، ۲۹ دی‌ماه ۱۳۹۳ در منطقه «قاسـمیه» در جنوب شرقی دمشق، پایتخت سوریه به شهادت رسید.

خبر

فراخوان ثبت‌نام در دوره‌های پیشرفته داستان‌نویسی شهرستان ادب

دفتـر داسـتان موسسـه «شهرستان ادب» از علاقه‌مندان بـرای شـرکت در دوره‌هـای پیشرفته داستان‌نویسی دعوت به ثبت‌نـام می‌کند. به گزارش «وطن امروز»، این دوره‌های تخصصی از سطح نظری فراتر می‌رود و به صورت کارگاهی برگزار می‌شود. مباحث مختلفی که هر داستان‌نویسی بایـد بدانـد، از جمله نظریه‌هـا و تکنیک‌های ادبـی، هر کـدام به صـورت جداگانه توسـط داستان‌نویسـان و مدرسـان حرفه‌ای آموزش داده می‌شود. علاقه‌مندان داستان‌نویسی برای شـرکت در کلاس‌های تکمیلـی، باید کارنامه (رزومه) کاری خود را به دفتر داسـتان ارسـال کنند. به دلیل تخصصی بودن این دوره‌ها، تنها کسـانی مجاز به ثبت‌نام هستند که با مقدمات داستان‌نویسی آشنا و در نگارش داستان دارای تجربه باشـند. عناوین این دوره‌های آموزشی و نام مدرسان شامل شخصیت‌پردازی (محمدرضا شـرفی خبوشـان)، زاویه دیـد (دکتر مهدی حمیدی‌پارسـا)، زبـان داسـتان (دکتر حمید عبداللهیان)، گفت‌وگونویسـی (ابراهیم اکبری دیزگاه)، پژوهش برای داستان (مهدی کفاش)، پیرنگ (کامران محمدی)، و فضاسازی (مهدی زارع) است. ساعات برگزاری این کارگاه‌ها از ۱۶ تا ۱۸ عصر است. شرکت‌کنندگان می‌توانند به انتخـاب خود در همه کارگاه‌ها یا فقط برخی از آنها و با کسر هزینه شرکت کنند. برای ثبت‌نام اولیه بـه تارنمای شهرسـتان ادب به نشـانی shahrestanadab.com یـا مدرسـه رمان به نشـانی madreseroman.com مراجعه کنید. مهلت ثبت‌نام برای شرکت در این دوره‌ها تا ۵ بهمن‌ماه ۱۳۹۶ در نظر گرفته شده است.

سینمای جهان

اعلام برائت بازیگر مطرح سینما از وودی آلن!

«کالین فـرث» بازیگر مطرح سـینما جدیدترین چهره‌ای اسـت کـه پـس از افشـای رسـوایی‌های اخلاقی «وودی آلـن»، از ایـن کارگـردان بنام اعلام برائت کرده اسـت. به گزارش ایسـنا، «پیپل» نوشت: «کالین فرث» ـ بازیگر انگلیسی فیلم‌هایی چون «سخنرانی پادشاه» و «شکسپیر عاشـق»- با دیگر چهره‌های هالیوودی همصدا شـده و اعلام کرد: دیگر هرگز بـا «وودی آلن» کار نمی‌کنم. «گاردین» بیانیه «فرث» را یک روز پس از نخستین مصاحبه تلویزیونی دخترخوانده «آلن» منتشـر کرد. «دیلن فـارو» دختر «میا فـارو» و دخترخوانـده «وودی آلن» اسـت که برای نخستین‌بار در یک برنامه تلویزیونی درباره تعرضات پدرخوانده‌اش به او در کودکی صحبت کرد. «فارو» در سال ۲۰۱۴ که ۳۲ سال داشت، ادعا کرد «آلن» او را در کودکی مورد آزار جنسی قرار داده است. اما وودی آلن که اکنون ۸۲ سال سن دارد، این ادعا را رد کرده و زیر بار این اتهامات نرفته است. «کالین فرث» سال ۲۰۱۳، یک سال پیش از انتشار ادعاهای «فارو»، در فیلم «جادو در مهتاب» آلن بازی کرد. او در سـال ۲۰۱۰ برای بازی در «سـخنرانی پادشاه» برنده جایزه اسکار بهترین بازیگر نقش اصلی مرد و همچنین جوایز «گلدن گلوب» شد. با اینکه جریان رسوایی‌های «وودی آلن» به سال‌های دور بازمی‌گردد، فعالیت جنبـش #MeToo پـس از فسـاد اخلاقی «هاروی واینسـتین» و دیگر چهره‌های هالیوود همچون «کوین اسپیسی» و «داستین هافمن»، باعث به‌روز شدن این ماجرا و خیزش موج منفی علیه این فیلمساز سرشناس شده است.